

Ploure aprofita per a pensar
les ombres que el sol t'enlluerna.
Has treballat i, cansat, arribes
a ta casa, la casa fidel i eterna
on constates, abans de caure mort
sobre el sofà feliç, que ploure
aprofita per a dir quatre versos
que et recorden, exactes i cruels,
com s'ha buidat el pou
que del tot s'acabarà buidant
per molt que ploga hui,
per molt que t'aprofite ploure
per a omplir un poc la mar
d'una aigua dolça que edulcora
la sal de totes les ferides.
Ploure aprofita per a pensar
que t'han canviat els espills de la paret,
que t'han modificat les ombres,
que ja no ets qui pensaves ser,
que ja mai no ho seràs
abans d'adormir-te el cos
una altra nit per a sempre.